Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

enumerat. Tacet tam dns nr pnuntians nob iudicii suii
omia cęta recta facta iustoꝝ. et solas elemosinas comemo
rare dignat ē! tacuit omia mala facta iniquoꝝ. ⁊ solā steri
litatē elemosinęꝝ increpandā ēē iudicauit? n n adnos
comonendos. Quare hoc? Quia omia cmuna elemosinis re
dimunt. Ido illā laudauit fecunditatē! istā culpauit et
damnauit ariditatē. S; audistis omia malefacta elemosi
nis redimi! Holite sic intelligere ut qdā intelligunt pise.
Elemosinę enim possūt ad pdesse ad delenda peccata pterita! si
mores mutaueris. Si aut in eis dē malis pseueraueris. elemo
sinis tuis n corrupes iudicii! ego dico ppter illa scelera et
cmuna. quę os m iurare debent q accipiunt corp xpi
et sanguinē. Ceterū n me latet uitā istā mortalē et in
carne corruptibili cstitutā. sine peccatis ēē n posse. S; illa
cotidiana et leuia. habent etiā sua lauacra cotidiana. hoc
ē qd pect tundim ⁊ dicim in oratione dno do nro. dimit
te nob debita nra. sic ⁊ nos dimittim debitoribus nris. Non
enim sine causa dicim hoc. Aut u ipse cęlestis magistr doce
ret istā orationē. n nos peccatores ēē puideret. Vidit enim
quę cauere debram! et uidit quę cauere difficile sit. Omia
aut caue impossibile ēē iudicauit! qa istā cotidianā
orationē n qs lib xpianos. s; ipsos arietes aplos docuit. Vbi
aut apli pect tundunt et dicunt dimitte nob peccata
nra. hoc ē debita nra! audet aliq oiuicula de iusticia
iuphire? Videte qualis fuerit iohs apls. Sup pect dni